

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 27 augustus 2019 met nummer RvVb-A-1819-1337
in de zaak met rolnummer 1718-RvVb-0617-A

Verzoekende partij	de nv BOUWKANTOOR GUIDO DEDEYNE , vertegenwoordigd door advocaat Dirk ABBELOOS met woonplaatskeuze op het kantoor te 9200 Dendermonde, Sint- Gillislaan 117
Verwerende partij	de deputatie van de provincieraad van WEST-VLAANDEREN vertegenwoordigd door advocaten Steve RONSE en Isabelle VERHELLE met woonplaatskeuze op het kantoor te 8500 Kortrijk, Beneluxpark 27B

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 4 mei 2018 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 22 maart 2018.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Kuurne van 21 november 2017 ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De verwerende partij heeft aan de verzoekende partij een stedenbouwkundige vergunning geweigerd voor een groepswooningbouw van 3 woningen op het perceel gelegen te 8520 Kuurne, Stokerijstraat zn, met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie B, nummer 0169E.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij dient een antwoordnota in en bezorgt het administratief dossier. De verzoekende partij dient een wederantwoordnota in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 26 maart 2019.

Advocaat Dirk ABBELOOS voert het woord voor de verzoekende partij. Advocaat Isabelle VERHELLE voert het woord voor de verwerende partij.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

1.

De verzoekende partij dient op 13 juli 2017 bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Kuurne een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor "een groepswooningbouw van 3 woningen" op een perceel gelegen te 8520 Kuurne, Stokerijstraat zn, met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie B, nummer 0169E.

Het perceel ligt, volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan 'Kortrijk', vastgesteld met een koninklijk besluit van 4 november 1977, in woonuitbreidingsgebied.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 14 augustus tot en met 13 september 2017, worden twee bezwaarschriften ingediend.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Kuurne weigert op 21 november 2017 een stedenbouwkundige vergunning aan de verzoekende partij.

Tegen die beslissing tekent de verzoekende partij op 19 december 2017 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 19 februari 2018 het administratief beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te weigeren.

Na de hoorzitting van 27 februari 2018 verklaart de verwerende partij het administratief beroep op 22 maart 2018 als volgt ongegrond en weigert een stedenbouwkundige vergunning:

"...

Voorliggende aanvraag is inhoudelijk zeer gelijkaardig aan de aanvraag (realisatie van 6 woningen voor groepswooningbouw langs de Stokerijstraat) die recent dd. 24-1-2018 geweigerd werd door de deputatie. De aangehaalde argumentatie in het verslag psa zijn ook hier van toepassing en kunnen (globaal gezien) hernomen worden.

In artikel 4.3.5. VCRO wordt aangegeven dat een vergunning voor het bouwen van woningen slechts kan verleend worden voor gronden die ontsloten worden een zgn. "voldoende uitgeruste weg":

Artikel 4.3.5. VCRO

"§1. Een stedenbouwkundige vergunning voor het bouwen van een gebouw met als hoofdfunctie "wonen", "verblijfsrecreatie", "dagrecreatie", "handel", "horeca", "kantoorfunctie", "diensten", "industrie", "ambacht", "gemeenschapsvoorzieningen" of "openbare nutsvoorzieningen", kan slechts worden verleend op een stuk grond, gelegen aan een voldoende uitgeruste weg, die op het ogenblik van de aanvraag reeds bestaat.

§2. Een voldoende uitgeruste weg is ten minste met duurzame materialen verhard en voorzien van een elektriciteitsnet. De Vlaamse Regering kan bepalen in welke gevallen, en onder welke voorwaarden, gelet op de plaatselijke toestand, van deze minimale uitrusting kan worden afgeweken. (...)"

In het advies van de dienst publieke ruimte van Kuurne wordt betwijfeld of alle noodzakelijke nutsleidingen wel aanwezig zijn. Dit zou moeten blijken uit een studie opgemaakt door verschillende nutsmaatschappijen (er zou sowieso geen riolering

aanwezig zijn...). Dergelijke studie is niet beschikbaar. De aanvrager stelt enkel dat er langs de Sint-Pietersstraat een alleenstaande villa is gelegen. Dit is echter onvoldoende om aan te tonen dat de Sint- Pietersstraat een voldoende uitgeruste weg. Dit geldt des te meer nu blijkt dat de villa ook ontsloten wordt naar de Brugsesteenweg.

Gezien de bestaande weg t.h.v. het terrein verhard is stelt zich vanuit juridisch oogpunt de vraag of de toekomstige woningen vandaag aansluitbaar zijn via een elektriciteitsnet.

In toepassing van artikel 2 van het Besluit van de Vlaamse Regering inzake de minimale weguitrusting dd. 17/11/2006, kan op dit punt immers niet worden afgeweken van de eisen van minimale weguitrusting gezien het voorgestelde groepswooningbouwproject gelegen is in woonuitbreidingsgebied:

"ART. 2. Er **kan** in het geval van individuele aanvragen tot stedenbouwkundige vergunning worden afgeweken van de eisen inzake minimale weguitrusting, vastgelegd in artikel 4.3,5, §2, eerste lid, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, **behoudens voor het elektriciteitsnet**, voor het bouwen van een woning, als aan al de volgende voorwaarden voldaan is:

1° de woning komt te liggen In een gebied dat bestemd is voor woningbouw, **met uitzondering van woonuitbreidingsgebied**, voor zover dit gebied op de datum van de Inwerkingtreding van dit besluit deze bestemming heeft;

2° de woning komt te liggen in een gebouwengroep;

3° de woning ligt aan een openbare weg waar sinds 22 april 1962 minstens vijf vergunningen zijn verleend voor het bouwen, waarmee bedoeld wordt de nieuwbouw of herbouw van verschillende woningen. Een gemeentelijke stedenbouwkundige verordening kan gebiedsgericht voorzien in afwijkingen van het aantal verleende vergunningen;

4° de grond waarop de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning betrekking heeft, ligt niet in een overstromingsgebied, aangeduid met toepassing van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid."

Door aanvrager wordt n.a.v. voorliggend beroep nieuwe plannen in beroep (een zgn. "verduidelijkend inplantingsplan", een "verduidelijkend terreinprofiel" en een "alternatief inplantingsplan met opname van een pijpenkop") toegevoegd aan het dossier. Deze plannen geven evenwel **geen antwoord op de gestelde vragen** omtrent de aansluiting op het riolerings- en elektriciteitsnet. Indien minimaal niet aangetoond wordt dat er geen aansluiting op het elektriciteitsnet voorhanden is, bestaat er sowieso geen vergunningsgrond om voorliggende aanvraag goed te keuren. Ook na de hoorzitting wordt dit niet verder verduidelijkt en is er aldus geen garantie dat er effectief een elektriciteitsnet aanwezig is.

Volgens het **gewestplan** is de aanvraag gelegen in **woonuitbreidingsgebied**.

Volgens het inrichtingsbesluit (KB 28/12/1978) zijn deze gebieden **"uitsluitend bestemd voor groepswooningbouw zolang de bevoegde overheid over de ordening van het gebied niet heeft beslist**, en zolang, volgens het geval, ofwel die overheid geen besluit tot vastlegging van de uitgaven voor de voorzieningen heeft genomen, ofwel omtrent

deze voorzieningen geen met waarborgen omklede verbintenis is aangegaan door de promotor".

In artikel 1.2,7° van het Decreet op het Grond- en Pandenbeleid wordt verduidelijkt wat wordt verstaan onder 'groepswoningbouw' m.n. "het gemeenschappelijk oprichten van woningen die een gemeenschappelijke werf hebben en fysisch of stedenbouwkundig met elkaar verbonden zijn."

Dat de aanvraagpercelen binnen woonuitbreidingsgebied kunnen ontwikkeld worden met groepswoning wordt niet betwist. Dit wordt immers bevestigd door diverse arresten van zowel de Raad van State als de Raad van Vergunningsbetwistingen. Enige randvoorwaarde is dat de woningen "gemeenschappelijk opgericht worden en een gemeenschappelijke werf hebben" (cf. de definitie van het begrip 'woonuitbreidingsgebied' vermeld in artikel 1.2,7° van het Decreet op het Grond- en Pandenbeleid). Dit wordt evenwel nergens expliciet vermeld in de vergunningsaanvraag (maar kan "in theorie" opgelost worden met een voorwaarde).

De vraag stelt zich of een vergunning voor groepswoningbouw in de huidige situatie, waarbij de gemeente Kuurne recentelijk het gemeentelijk RUP woonuitbreidingsgebied Sint-Pieter voorlopig heeft vastgesteld voor het bevroren van dit woonuitbreidingsgebied tot 2040, nog wel aan de orde is. In toepassing van artikel 4.3.2 VCRO "kan een vergunning worden geweigerd indien de aanvraag onverenigbaar is met een voorlopig vastgesteld ontwerp van ruimtelijk uitvoeringsplan (...)".

In casu staat het vast dat voorliggende aanvraag afwijkt van dit in opmaak zijnde gemeentelijk RUP zodat de deputatie als vergunningverlenende overheid vergunningen op dit punt kan weigeren. De deputatie is daartoe niet verplicht, maar in voorliggende geval zijn er voldoende redenen om effectief een weigering te verantwoorden:

- Voorliggende aanvraag gaat expliciet tegen een weloverwogen keuze van de gemeenteraad van Kuurne (de bevoegde overheid om woonuitbreidingsgebieden te ordenen binnen de gemeente) om dit woonuitbreidingsgebied tot in 2040 te vrijwaren van bebouwing;
- Een niet-aansnijding van de aanwezige open ruimte, gelegen buiten de vastgestelde afbakeningslijn van het regionaalstedelijk gebied Kortrijk(!), is problematisch vanuit het streven naar een duurzame ruimtelijke ordening gezien er geen behoefte is voor het aansnijden van woonuitbreidingsgebieden in Kuurne.

Meer zelfs, uit een studie van Leiedal zou blijken dat de beschikbare juridische voorraad aan bouwgronden binnen de gemeente maar liefst 11(!) keer zo groot is als de behoefte aan woningen te Kuurne (zie weigeringsbeslissing schepencollege). Voorliggende aanvraag is dan ook niet in overstemming met Vlaamse, provinciale en gemeentelijke beleidsopties die betrekking hebben op het voeren van een duurzaam ruimtelijk beleid waarbij voor kernen en stedelijke gebieden eerst het bestaande aanbod aan bouw mogelijkheden wordt benut alvorens nieuwe open ruimte aan te snijden ...;

- Voorliggende aanvraag impliceert een nieuwe aansnijding van een openruimte-gebied;

- *Op heden zijn er nog te veel vraagtekens omtrent de toekomstige verkeersontsluiting van het woonuitbreidingsgebied in zijn geheel zodat een goedkeuring een hypotheek kan leggen op optimale oplossing van de mobiliteitsimpact.*

Bovenstaande argumentatie is voldoende om toepassing te maken van artikel 4.3.2 VCRO en de aanvraag te weigeren.

...

Dat is de bestreden beslissing.

2.

De verzoekende partij dient op 5 mei 2017 bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Kuurne een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor "het bouwen van een groepswoning met 6 woningen" op een perceel gelegen te 8520 Kuurne, Stokerijstraat zn, met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie A, nummer 0274B.

Na administratief beroep weigert de verwerende partij op 25 januari 2018 een stedenbouwkundige vergunning.

De verzoekende partij stelt tegen deze beslissing bij de Raad beroep in tot vernietiging ervan en die procedure is gekend onder rolnummer 1718-RvVb-0421-A.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

V. ONDERZOEK VAN DE MIDDELEN

A. Eerste en derde middel

Standpunt van de partijen

1.

In haar eerste middel voert de verzoekende partij als volgt de schending aan van artikel 4.7.23, §1 VCRO en de zorgvuldigheidsplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur:

" ...

De bestreden beslissing is overgegaan tot weigering van de aanvraag, zonder rekening te houden met de argumentatie opgenomen in het bestuurlijk beroepschrift en de replieknota.

De verzoekende partij weerlegt in haar replieknota de gerezen grieven van de PSA:

- *De aanvraag zou niet gelegen zijn aan een voldoende uitgeruste weg in de zin van art. 4.3.5 VCRO*

In de replieknota is het volgende gesteld:

"In het PSA-verslag wordt vooreerst gesteld dat het project niet gelegen is aan een voldoende uitgeruste weg. Hierbij wordt in het bijzonder gewezen op art. 4.3,5

VCRO waarin gesteld wordt dat een stedenbouwkundige vergunning slechts kan verleend worden voor het bouwen van woningen op een grond die gelegen is aan een voldoende uitgeruste weg.

In art. 4.3.5, §2, VCRO wordt verduidelijkt wat onder het begrip 'voldoende uitgeruste weg' dient begrepen te worden:

"p2. Een voldoende uitgeruste weg is ten minste met duurzame materialen verhard en voorzien van een elektriciteitsnet."

Voorliggende aanvraag voldoet aan deze gestelde voorwaarde en wel om de volgende redenen:

Het project is gelegen langsheen de Stokerijstraat - Sint-Pietersstraat. De Stokerijstraat is een landelijke verbindingsweg tussen de Brugsesteenweg (N50) en de Sint-Katriensteenweg. De Stokerijstraat wordt ter hoogte de aanvraag gedwarsd door de Sint-Pietersstraat die parallel met de Brugsesteenweg (N50) loopt. De Sint-Pietersstraat vormt de verbinding tussen de Sint-Katriensteenweg en de Haantjesstraat.

De Stokerijstraat bestaat uit een verharde weg met bebouwing aan beide zijden van de weg. De bebouwing wordt gekenmerkt door een diversiteit aan typologieën, verschijningsvormen en functies (wonen, bedrijvigheid, diensten, ...) en kenmerkt zich door 1 à 2 bouwlagen, al dan niet onder een hellend dak

De Sint-Pietersstraat bestaat uit een verharde rijweg met beperkte bebouwing. In het zuiden geeft de Sint-Pieterstraat uit op een woonwijk bestaande uit een mix aan alleenstaande, gekoppelde en aaneengesloten eengezinswoningen. Ten zuiden wordt het project geflankeerd door een alleenstaande villa met ontsluiting op de Sint-Pietersstraat.

Bovendien heeft deputatie zich reeds uitgesproken over de aanwezigheid van een voldoende uitgeruste weg naar aanleiding van een vorige vergunningsaanvraag (van dezelfde aanvrager) voor een groepswoonbouwproject met 6 woningen, gelegen aan de Stokerijstraat te Kuurne.

Hierbij heeft deputatie geoordeeld dat er wel degelijk sprake is van een voldoende uitgeruste weg:

"De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar stelt in zijn verslag de vraag of er wel sprake is van een voldoende uitgeruste weg in de zin van art. 4.3.5 VCRO. Naar aanleiding van de hoorzitting wordt een verduidelijkend plan bezorgd waarop alle nutsvoorzieningen zijn aangeduid."

Door aanvrager werd ook nu een verduidelijkend plan aan het beroepschrift toegevoegd (STUK 1). Op het inplantingsplan worden de aanwezige nutsvoorzieningen duidelijk weergegeven.

Deze mogelijkheid kadert binnen de mogelijkheid zoals voorzien in art. 4.3.1, §1, tweede lid, VCRO waarbij de vergunningverlenende overheid over de mogelijkheid beschikt om een vergunning af te leveren op grond van een beperkt aangepast/verduidelijkend plan.

Op het inplantingsplan worden alle aanwezige nutsleidingen opgenomen, zodat voldoende is aangetoond dat de aanvraag voldoet aan art. 4.3.5 VCRO.

Bouwheer verzet zich bovendien geenszins tegen de verplichting het aanwezige rioleringsnet door te trekken tot aan de nieuw te ontwikkelen projectzone, zoals vereist in de bestreden beslissing..

...

2.

In haar derde middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 4.3.5 VCRO en van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald het zorgvuldigheidsbeginsel en het rechtszekerheidsbeginsel.

De verzoekende partij stelt dat de verwerende partij de door de verzoekende partij in haar replieknota op het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar ontwikkelde argumentatie met betrekking tot de discussie over de al dan niet “voldoende uitgeruste” weg negeert.

Beoordeling door de Raad

1.

1.1.

De verzoekende partij voert in haar eerste middel en haar derde middel aan dat de verwerende partij, omwille van de door de verzoekende partij in haar replieknota op het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar ontwikkelde argumentatie en kritiek op het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar (die stelt dat het perceel, waarop de bestreden beslissing betrekking heeft, niet gelegen is aan een voldoende uitgeruste weg, zoals bepaald in artikel 4.3.5 VCRO), de bestreden beslissing daarover niet afdoende motiveert.

1.2.

Krachtens artikel 4.7.23, §1, eerste lid VCRO, in zijn toepasselijke versie, neemt de deputatie haar beslissing over het administratief beroep op basis van het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar, nadat zij, of haar gemachtigde, de betrokken partijen gehoord heeft.

Wanneer de deputatie, na administratief beroep, beslist over een bouwaanvraag, treedt zij niet op als bestuurlijk rechtscollege, maar als orgaan van actief bestuur. Het volstaat dat zij in de bestreden beslissing duidelijk en concreet de redenen vermeldt die haar tot de bestreden beslissing geleid hebben, zonder dat zij alle aangebrachte argumenten puntsgewijs moet overlopen en weerleggen.

1.3.

De Raad oordeelt dat de verzoekende partij niet aantoont dat de motivering van de bestreden beslissing niet afdoende is.

De verwerende partij overweegt in de bestreden beslissing dat de verzoekende partij tijdens de administratieve beroepsprocedure weliswaar “*nieuwe plannen ... (een zgn. "verduidelijkend inplantingsplan", een "verduidelijkend terreinprofiel" en een "alternatief inplantingsplan met opname van een pijpenkop")*” bijgebracht heeft, maar die “*plannen geven evenwel **geen antwoord op de gestelde vragen** omtrent de aansluiting op het riolerings- en elektriciteitsnet.*”

Indien minimaal niet aangetoond wordt dat er geen aansluiting op het elektriciteitsnet voorhanden is, bestaat er sowieso geen vergunningsgrond om voorliggende aanvraag goed te keuren. Ook na de hoorzitting wordt dit niet verder verduidelijkt en is er aldus geen garantie dat er effectief een elektriciteitsnet aanwezig is.”

De verzoekende partij stelt in haar replieknota dat de aanvraag wel gelegen is aan een voldoende uitgeruste weg, zoals bepaald in art. 4.3.5 VCRO, en verwijst daarvoor naar het verharde karakter van de Sint-Pietersstraat, en het gegeven dat deze straat uitgaat op een woonwijk en dat er ten zuiden van het aanvraagperceel een alleenstaande villa wordt ontsloten langs deze weg. Deze gegevens hebben evenwel geen betrekking op de vraag of er een aansluiting op het elektriciteitsnet voorhanden is in de Sint-Pietersstraat. Voorts verwijst de verzoekende partij in haar replieknota nog naar een beslissing van de verwerende partij *“over de aanwezigheid van een voldoende uitgeruste weg naar aanleiding van een vorige vergunningsaanvraag (van dezelfde aanvrager) voor een groepswoningbouwproject met 6 woningen, gelegen aan de Stokerijstraat te Kuurne ... dat er wel degelijk sprake is van een voldoende uitgeruste weg”*.

De verwijzing naar een andere beslissing (overigens tot weigering van een stedenbouwkundige vergunning voor “het bouwen van een groepswoning met 6 woningen” op een perceel gelegen te 8520 Kuurne, Stokerijstraat zn, met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie A, nummer 0274B) in een eveneens bij de Raad aanhangig dossier (met rolnummer 1718-RvVb-0421-A, waarin de Raad het beroep tegen die weigeringsbeslissing verwerpt met een arrest met nummer RvVb-A-1819-1338 van 27 augustus 2019) en de verwijzing naar de door haar tijdens de administratieve beroepsprocedure bijgebrachte plannen volstaan niet om de feitelijke vaststellingen in, en de motivering van, de bestreden beslissing te weerleggen.

De verzoekende partij toont dan ook niet aan dat de verwerende partij de bestreden beslissing baseert op feitelijk onjuiste gegevens steunt. Voor zover de verzoekende partij de verwerende partij verwijt dat zij in de bestreden beslissing niet afdoende (en/of niet zorgvuldig) reageert op haar replieknota, oordeelt de Raad dat de verwerende partij, als orgaan van actief bestuur, niet verplicht is elk argument afzonderlijk en uitdrukkelijk te beantwoorden. Uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt afdoende waarom de verwerende partij besluit tot de onverenigbaarheid van de aanvraag met artikel 4.3.5 VCRO en dat de algemene beginselen van behoorlijk bestuur niet *contra legem* werken.

2.

De Raad verwerpt dan ook het eerste middel en het derde middel.

B. Tweede middel

Wanneer een bestreden beslissing gebaseerd is op verschillende motieven, die elk op zich de beslissing kunnen verantwoorden, moeten alle motieven onwettig zijn om een vernietiging van de bestreden beslissing wegens gebrek aan degelijke motivering ervan te verantwoorden.

Het ontbreken van gegronde grieven tegen een determinerend weigeringsmotief leidt tot de noodzakelijke vaststelling dat de bestreden weigeringsbeslissing onaangetast geldig blijft.

Andere kritiek op de bestreden beslissing is dan ook in principe kritiek op een overtollig motief.

De bestreden weigeringsbeslissing is gebaseerd op de motieven dat:

- de aanvraag strijdig is met het voorlopig vastgesteld gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “woonuitbreidingsgebied Sint-Pieter” (dat de gewestplanbestemming woonuitbreidingsgebied bevriest tot 2040)

en

- het perceel, waarop de bestreden beslissing betrekking heeft, niet gelegen is aan een “voldoende uitgeruste” weg (de plannen geven **“geen antwoord op de gestelde vragen omtrent de aansluiting op het riolerings- en elektriciteitsnet (en wanneer) minimaal niet aangetoond wordt dat er geen aansluiting op het elektriciteitsnet voorhanden is, bestaat er sowieso geen vergunningsgrond om voorliggende aanvraag goed te keuren. Ook na de hoorzitting wordt dit niet verder verduidelijkt en is er aldus geen garantie dat er effectief een elektriciteitsnet aanwezig is.”**).

Uit de beoordeling van het eerste middel en het derde middel blijkt dat de verzoekende partij het motief van de bestreden beslissing dat de aanvraag geweigerd wordt omdat het perceel, waarop de bestreden beslissing betrekking heeft, omwille van het ontbreken van een aansluiting op het elektriciteitsnet, niet gelegen is aan een voldoende uitgeruste weg, niet weerlegt, en dat motief volstaat om de bestreden weigeringsbeslissing te verantwoorden.

Uit dezelfde beoordeling van het eerste en het tweede middel blijkt ook dat de verwerende partij de bestreden beslissing over dat tweede weigeringsmotief afdoende motiveert.

De kritiek in het tweede middel van de verzoekende partij heeft dan ook betrekking op een voor de bestreden beslissing overtoollig weigeringsmotief.

VI. KOSTEN

1.

De verzoekende partij vraagt haar, ten laste van de verwerende partij, een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro toe te kennen.

De verwerende partij vraagt haar, ten laste van de verzoekende partij, een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro toe te kennen.

2.

Met toepassing van artikel 33 DBRC-decreet legt de Raad de kosten van het beroep ten laste van de procespartij die ten gronde in het ongelijk gesteld wordt.

Artikel 21, §7 DBRC-decreet bepaalt dat de Raad een rechtsplegingsvergoeding kan toekennen, die een forfaitaire tegemoetkoming is in de kosten en honoraria van de advocaat van de procespartij die ten gronde in het gelijk wordt gesteld.

3.

De verwerende partij is de procespartij die ten gronde in het gelijk wordt gesteld en de Raad kent haar dan ook, ten laste van de verzoekende partij, een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro toe.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verwerpt de vordering tot vernietiging van de bestreden beslissing.
2. De Raad legt de kosten van het beroep, meer bepaald het door de verzoekende partij betaald rolrecht ten bedrage van 200 euro en een aan de verwerende partij verschuldigde rechtsplegingsvergoeding ten bedrage van 700 euro, ten laste van de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 27 augustus 2019 door de eerste kamer.

De griffier,

De voorzitter van de eerste kamer,

Jonathan VERSLUYS

Eddy STORMS